

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Donald Trump 2.0: Οικονομία και Γεωπολιτική στη νέα εποχή

Με αθρόα προσέλευση κοινού πραγματοποιήθηκε την **Τετάρτη 22 Ιανουαρίου** η συζήτηση με θέμα: «**Donald Trump 2.0: Οικονομία και Γεωπολιτική στη νέα εποχή**», που συνδιοργάνωσαν το **Ινστιτούτο Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής** και το **Hellenic American University** στο Θέατρο της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης. Θέμα της εκδήλωσης ήταν η νέα προεδρία του Ντόναλντ Τραμπ και το πώς αυτή σηματοδοτεί μία νέα εποχή που θα ζήσουμε στο επόμενο διάστημα, για την ανθρωπότητα, την Ευρώπη, τη γειτονιά μας.

Στη συζήτηση συμμετείχαν οι: **Ντόρα Μπακογιάννη**, Βουλευτής ΝΔ, Πρόεδρος Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, πρώην Υπουργός Εξωτερικών, **Ινώ Αφεντούλη**, Εκτελεστική Διευθύντρια του Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων του Παντείου Πανεπιστημίου, **Γεώργιος Στυλιανός Πρεβελάκης**, Ομότιμος Καθηγητής Γεωπολιτικής στο Πανεπιστήμιο Panthéon-Sorbonne (Paris 1), Distinguished Visiting Professor στο Hellenic American University, πρώην Πρέσβης της Ελλάδας στον ΟΟΣΑ και ο **Θεόδωρος Πελαγίδης**, Υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, Καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς και πρώην υπηρεσιακός Υπουργός Οικονομικών.

Τη συζήτηση συντόνισε ο δημοσιογράφος, **Φάνης Παπαθανασίου**.

Την εκδήλωση χαιρέτισε ο Πρόεδρος του Hellenic American University, **Λεωνίδας Φοίβος Κόσκος** σημειώνοντας ότι το Hellenic American University ακολουθώντας και την κληρονομιά της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης αφιερώνει τις προσπάθειές του για να βελτιωθεί η λειτουργική εγγραμματοσύνη των πολιτών. Συνδιοργάνωσε με το Ινστιτούτο Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή την εκδήλωση που εστιάζει στην γεωπολιτική θέση της Ελλάδας και την ταυτότητα των Ελλήνων σε σχέση με τις ΗΠΑ, επειδή οι τελευταίες επηρεάζουν και θα επηρεάζουν για πολύ το μέλλον της χώρας μας.

Από τις παρεμβάσεις όλων των ομιλητών προέκυψε το συμπέρασμα ότι αλλάζουμε εποχή κι αυτή η αλλαγή δεν οφείλεται μόνο στην ιδιαίτερη προσωπικότητα του νέου Αμερικανού Προέδρου και στην λογική και ρητορική απόλυτης πολιτικής ισχύος της Αμερικής με αξίωση απόλυτης συμμόρφωσης των πάντων σ' αυτή τη λογική. Από την παγκοσμιοποίηση και την οργάνωση του διεθνούς χώρου μέσω διεθνών συνθηκών

και οργανισμών η Αμερική περνά σε εθνοκεντρική πολιτική, σε απομονωτισμό, που συνδυάζεται με τον έλεγχο του ημισφαιρίου στο οποίο ανήκει.

Η **Ντόρα Μπακογιάννη**, σημείωσε ότι με την ορκωμοσία Τραμπ μία περίοδος 80 ετών έληξε. «Η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ ήταν πάντοτε πολιτική ισχύος, αλλά πάντοτε υπήρχε και ένα κομμάτι που μιλούσε για αρχές, αξίες, καλύτερο κόσμο, δημοκρατία. Με την επανεκλογή Τραμπ όλα αυτά έκλεισαν οριστικά. Ξεκάθαρα ελέχθη στον λόγο του ότι δημοκρατίες, ευαίσθησιες δεν έχουν σημασία. Σημασία έχουν τα συμφέροντα της Αμερικής κι αν αυτά συμπίπτουν με τα συμφέροντα των άλλων έχει καλώς, αν όχι, αυτοί θα πρέπει να προσαρμοστούν. Για την Ευρώπη η κυρία Μπακογιάννη ανέφερε ότι αν αυτή «δεν έχει καταλάβει ότι ήταν το κακομαθημένο παιδί του κόσμου, έφτασε η ώρα να το μάθει τώρα. Μία ολόκληρη ήπειρος που είχε εναποθέσει την ασφάλειά της στις ΗΠΑ και την ενεργειακή της ασφάλεια στη Ρωσία, έφτασε στο και πέντε. Θα πρέπει να κάνει άλματα τόσο στην άμυνα όσο και στην τεχνολογία. Ειδικά στην άμυνα «θα πρέπει να πούμε στις κοινωνίες μας την αλήθεια, και σε επίπεδο Ευρώπης δεν δούμε ότι πρέπει να αμυνθούμε και να δίνουμε 3% του ΑΕΠ στην άμυνα, όπως κάνει η Ελλάδα».

Ο **Γεώργιος Πρεβελάκης** μίλησε για σύγκλιση 3 τάσεων. Η μία στο παγκόσμιο πεδίο όπου η προσπάθεια ενοποίησης και ομογενοποίησης του κόσμου, που χαρακτηρίζεται ως παγκοσμιοποίηση μετατρέπεται σε πολυδιάσπαση και σύμπτυξη μεγάλων περιφερειακών συγκροτημάτων με νοσταλγία για τις αυτοκρατορίες πολλές φορές. Το δεύτερο φαινόμενο αφορά την παράδοση στις ΗΠΑ, με ένα πήγαινε-έλα σε φάσεις που οι ΗΠΑ στρέφονται προς τα έξω και προσπαθούν να επηρεάσουν τον κόσμο, πολλές φορές με πολύ έντονο ιδεολογικό χαρακτήρα και φάσεις που υπάρχει τάση να κλειστούν οι ΗΠΑ, τάση απομονωτισμού κι αυτό είναι κάτι φανερό σήμερα. Τώρα οι ΗΠΑ λένε ότι γυρίζουν στον εαυτό τους, αλλά όχι στις ΗΠΑ, μα πιο πολύ στο Δόγμα Μονρόε, στο ότι έχουν μία ήπειρο, ένα ημισφαίριο κι αυτό θα οχυρώσουν και θα επιβάλλουν την ισχύ τους στον Καναδά και σε όλα τα σημεία που είναι χρήσιμα γι' αυτόν τον χώρο. Οι δυνάμεις και η ενέργεια θα προσανατολιστούν προς τα μέσα. Τρίτο στοιχείο είναι ότι αυτές οι αλλαγές και οι εξελίξεις που γίνονται σιγά-σιγά και δεν τις παρατηρούμε ενδεχομένως είναι η φάση που περνάμε από την ποσότητα στην ποιότητα,. Αυτό το κάνει ο Τραμπ με την μέθοδο την πολύ επιθετική που αφενός εκτυλίσσεται στο επίπεδο της ρητορικής και θέλει να σοκάρει, να ανησυχήσει, να μειώσει τις αντιστάσεις και σε μία στρατηγική ώστε το κατεστημένο το αμερικανικό να απορροφήσει και να αμβλύνει αυτές τις δυνάμεις.

Η **Ινώ Αφεντούλη** συμφωνώντας με την κυρία Μπακογιάννη ανέφερε ότι οι ΗΠΑ μετά τον Β' ΠΠ προσχώρησαν στην ιδέα της συναίνεσης και των συμμαχιών γιατί θεώρησαν ότι αυτή η συναίνεση ή η συμμαχία με την Ευρώπη εξυπηρετούσε τα συμφέροντά τους. Το κομβικό ερώτημα για την πολιτική Τραμπ, όπως διακηρύσσεται, είναι πώς θα προχωρήσει χωρίς συμμάχους. Η Αμερική είχε συμμάχους ανέκαθεν επειδή συνέφεραν τα αμερικανικά συμφέροντα. Και το NATO και σε μεγάλο βαθμό η Ευρωπαϊκή Ένωση εξυπηρετούσαν τα αμερικανικά συμφέροντα, γι' αυτό μιλάμε για ευρωατλαντική συμμαχία. Τώρα, χωρίς τη συμμαχία των Ευρωπαίων, η Αμερική

μπορεί να είναι μόνη της ή θα δούμε αυτή την πολύ επιθετική ρητορική να ασκείται για λόγους επιδίωξης μίας νέας ισορροπίας με την Ευρώπη που φυσικά περιλαμβάνει μεγαλύτερη συμβολή στον αμυντικό προϋπολογισμό, περιλαμβάνει ενδεχομένως ανάθεση στις ευρωπαϊκές χώρες της άμυνάς τους ή απαίτηση να συνδράμουν οι Ευρωπαίοι στην Ασία;»

Ο **Θεόδωρος Πελαγίδης**, σχολιάζοντας τις εξελίξεις στην οικονομική σφαίρα με την νέα προεδρία ανέδειξε τέσσερα σημεία: Τον νέομερκαντισμό, την ιδέα δηλαδή ότι η ευημερία και ο πλούτος των εθνών προκύπτει από το πλεόνασμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, την οικονομική επιθετικότητα, μαζί μας ή με τους άλλους, τους δασμούς και τη λεγόμενη βιομηχανική πολιτική, που σημαίνει ότι με φόρους, με προστασία, με επιδοτήσεις, θα φτιαχτεί η μηχανή που θέλει ο Τραμπ για να μην έχει ελλείματα. Σημείωσε ακόμη το θέμα της εργαλειοποίησης της οικονομίας απ' τη μεγάλη πολιτική. Ο Τραμπ συνεννοείται με τις μεγάλες εταιρείες και τις φέρνει μέσα στην κυβέρνηση και παρόλο που οι επιχειρηματίες αυτοί είναι φιλελευθεριστές, αποδέχονται να μετάσχουν στην κυβέρνηση και να γίνουν μέρος της κρατικής μηχανής για να εφαρμόσουν τις μεθόδους τους στη διακυβέρνηση και να μπουν στα άβυσσους του δημοσίου.

Την εκδήλωση παρακολούθησαν εκπρόσωποι του πολιτικού, δημοσιογραφικού, επιχειρηματικού και πανεπιστημιακού κόσμου.